

UNIA EUROPEJSKA

PARLAMENT EUROPEJSKI

RADA

Bruksela, 20 lutego 2019 r.
(OR. en)

2017/0128 (COD)

PE-CONS 69/18

TRANS 600
CODEC 2178

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych i ułatwiania transgranicznej wymiany informacji na temat przypadków nieuiszczenia opłat drogowych w Unii (wersja przekształcona)

**DYREKTYWA
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/...**

z dnia ...

**w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych
i ułatwiania transgranicznej wymiany informacji
na temat przypadków nieuiszczenia opłat drogowych w Unii
(wersja przekształcona)**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 81 z 2.3.2018, s. 181.

² Dz.U. C 176 z 23.5.2018, s. 66.

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/52/WE¹ została znacząco zmieniona. Ze względu na konieczność wprowadzenia dalszych zmian i w celu zapewnienia jasności dyrektywa ta powinna zostać przekształcona.
- (2) Wskazane jest osiągnięcie powszechnego wdrażania systemów elektronicznego poboru opłat drogowych w państwach członkowskich i państwach sąsiednich oraz posiadanie, w miarę możliwości, niezawodnych, przyjaznych dla użytkowników i efektywnych pod względem kosztów systemów dostosowanych do dalszego rozwoju polityki poboru opłat drogowych na poziomie Unii oraz do dalszego rozwoju technicznego. Konieczne jest zatem zapewnienie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych, aby zmniejszyć koszty i obciążenia związane z uiszczaniem opłat w całej Unii.
- (3) Interoperacyjne systemy elektronicznego poboru opłat drogowych przyczyniają się do realizacji celów określonych w prawie Unii dotyczącym opłat drogowych.
- (4) Brak interoperacyjności stanowi istotny problem systemów elektronicznego poboru opłat drogowych, w przypadku których należna opłata drogowa jest powiązana z odległością pokonaną przez pojazd (opłaty oparte na odległości) lub przejechaniem pojazdu przez określony punkt (na przykład opłaty kordonowe). Przepisy dotyczące interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych powinny mieć zatem zastosowanie jedynie do tych systemów i nie powinno się ich stosować do systemów, w których należna opłata drogowa jest powiązana z czasem spędzonym przez dany pojazd na infrastrukturze objętej opłatami (na przykład systemy oparte na czasie, takie jak winiety).

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/52/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności systemów elektronicznych opłat drogowych we Wspólnocie (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 124).

- (5) Transgraniczne egzekwowanie obowiązku uiszczania opłat drogowych w Unii to istotny problem we wszelkiego rodzaju systemach – opartych na odległości, kordonowych, opartych na czasie, elektronicznych czy manualnych. W celu rozwiązania problemu transgranicznego egzekwowania w następstwie nieuiszczenia opłaty drogowej, przepisy dotyczące transgranicznej wymiany informacji powinny mieć zastosowanie do wszystkich tych systemów.
- (6) W prawie krajowym wykroczenie polegające na nieuiszczeniu opłaty drogowej może być kwalifikowane jako wykroczenie administracyjne lub wykroczenie podlegające karze na mocy kodeksu wykroczeń. Niniejsza dyrektywa powinna mieć zastosowanie niezależnie od kwalifikacji prawnej tego wykroczenia.
- (7) Z powodu braku spójnej klasyfikacji opłat parkingowych w całej Unii oraz ze względu na ich pośredni związek z korzystaniem z infrastruktury, opłaty te powinny zostać wyłączone z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy.
- (8) Interoperacyjność systemów elektronicznego poboru opłat drogowych wymaga harmonizacji zastosowanej technologii i interfejsów pomiędzy składnikami interoperacyjności.
- (9) Harmonizacja technologii i interfejsów powinna być wspierana poprzez rozwój i utrzymanie właściwych jawnych i powszechnych norm, dostępnych na zasadach niedyskryminacyjnych dla wszystkich dostawców systemu.

- (10) Dostawcy europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS) powinni mieć możliwość korzystania z innych podzespołów sprzętowych i oprogramowania już obecnych w pojeździe, takich jak systemy nawigacji satelitarnej czy urządzenia przenośne, oraz podłączania do nich swoich urządzeń, aby zapewnić obsługę wymaganych technologii łączności za pomocą oferowanego przez siebie urządzenia pokładowego (OBE).
- (11) Należy uwzględnić cechy szczególne systemów elektronicznego poboru opłat drogowych, które są obecnie stosowane w odniesieniu do pojazdów lekkich. Zważywszy na fakt, że żadne takie systemy elektronicznego poboru opłat drogowych nie wykorzystują obecnie pozycjonowania satelitarnego ani łączności ruchomej, dostawcom EETS należy zezwolić – przez ograniczony czas – na udostępnienie użytkownikom pojazdów lekkich OBE nadających się wyłącznie do pracy w technologii mikrofalowej 5,8 GHz. Odstępstwo to nie powinno naruszać prawa państw członkowskich do wprowadzania wspomaganego satelitarnie poboru opłat w przypadku pojazdów lekkich.
- (12) Systemy poboru opłat oparte na technologii automatycznego rozpoznawania tablic rejestracyjnych (ARTR) wymagają większej liczby manualnych kontroli transakcji związanych z opłatami w zapleczu administracyjnym niż systemy wykorzystujące OBE. Systemy korzystające z OBE są wydajniejsze w dużych obszarach elektronicznego poboru opłat, a systemy korzystające z technologii ARTR są odpowiedniejsze dla małych obszarów, tak jak w przypadku opłat miejskich, gdy używanie OBE powodowałoby powstanie nieproporcjonalnych kosztów lub obciążeń administracyjnych. Technologia ARTR może być użyteczna w szczególności w połączeniu z innymi technologiami.
- (13) Z uwagi na rozwój techniczny związany z rozwiązaniami opartymi na technologii ARTR należy zachęcić organy normalizacyjne do określenia niezbędnych norm technicznych.

- (14) Konkretnie prawa i obowiązki dostawców EETS powinny mieć zastosowanie do podmiotów, które dowiodą, że spełniły określone wymogi oraz zostały zarejestrowane jako dostawcy EETS w państwie członkowskim ich siedziby.
- (15) Prawa i obowiązki głównych podmiotów w ramach EETS, to znaczy dostawców EETS, podmiotów pobierających opłaty oraz użytkowników EETS, powinny być jasno określone, aby zapewnić funkcjonowanie rynku w sposób sprawiedliwy i skuteczny.
- (16) Szczególnie ważne jest, aby zagwarantować dostawcom EETS pewne prawa, takie jak prawo do ochrony informacji objętych tajemnicą handlową, bez wywierania niekorzystnego wpływu na jakość usług świadczonych na rzecz podmiotów pobierających opłaty i użytkowników EETS. Podmiot pobierający opłaty powinien być w szczególności zobowiązany do nieujawniania informacji objętych tajemnicą handlową któremukolwiek z konkurentów dostawcy EETS. Ilość i rodzaj danych przekazywanych przez dostawców EETS podmiotom pobierającym opłaty na potrzeby obliczania wysokości opłat i ich nakładania lub w celu weryfikacji sposobu obliczenia przez dostawców EETS wysokości nałożonej opłaty od pojazdów użytkowników EETS powinny ograniczać się do niezbędnego minimum.
- (17) Dostawcy EETS powinni być zobowiązani do pełnej współpracy z podmiotami pobierającymi opłaty w zakresie działań dotyczących egzekwowania opłat, tak aby zwiększyć ogólną efektywność systemów elektronicznego poboru opłat drogowych. W związku z tym, jeżeli podejrzewa się nieuiszczenie opłaty drogowej, podmioty pobierające opłaty powinny mieć możliwość żądania od dostawcy EETS danych dotyczących pojazdu oraz jego właściciela lub posiadacza będącego klientem dostawcy EETS, pod warunkiem że dane te nie będą wykorzystywane w żadnym innym celu niż egzekwowanie opłat.

- (18) W celu umożliwienia dostawcom EETS konkurencji, w sposób niedyskryminujący, o wszystkich klientach na danym obszarze EETS, należy zapewnić im możliwość otrzymania akredytacji na ten obszar wystarczająco wcześniej, tak aby mogli oni oferować użytkownikom usługi od pierwszego dnia funkcjonowania systemu poboru opłat.
- (19) Podmioty pobierające opłaty powinny przyznawać dostawcom EETS dostęp do swoich obszarów EETS w sposób niedyskryminujący.
- (20) W celu zapewnienia wszystkim dostawcom EETS przejrzystości i niedyskryminacyjnego dostępu do obszarów EETS, podmioty pobierające opłaty powinny publikować w informacji o obszarze EETS wszystkie niezbędne informacje dotyczące prawa dostępu.
- (21) Wszystkie rabaty lub upusty opłat oferowane przez państwo członkowskie lub podmiot pobierający opłaty za używanie OBE powinny być przejrzyste, ogłaszane publicznie i dostępne dla klientów dostawców EETS na tych samych warunkach.
- (22) Dostawcy EETS powinni mieć prawo do godziwego wynagrodzenia obliczanego za pomocą przejrzystej, niedyskryminacyjnej i jednakowej metody.
- (23) Podmioty pobierające opłaty powinny mieć możliwość odliczania od wynagrodzeń dostawców EETS odpowiednich kosztów poniesionych w celu zapewnienia, obsługi i utrzymania specyficznych dla EETS elementów systemu elektronicznego poboru opłat drogowych.

- (24) Dostawcy EETS powinni uiszczać na rzecz podmiotu pobierającego wszelkie opłaty należne od ich klientów. Dostawcy EETS nie powinni jednak ponosić odpowiedzialności za opłaty nieuiszczone przez ich klientów, jeżeli klienci ci mają do dyspozycji OBE, które utraciło ważność, o czym podmiot pobierający opłaty został poinformowany.
- (25) Jeżeli podmiot prawny, który jest dostawcą usługi poboru opłat pełni również inne funkcje w systemie elektronicznego poboru opłat drogowych lub prowadzi inną działalność niezwiązaną bezpośrednio z elektronicznym poborem opłat, powinien być zobowiązany do prowadzenia ewidencji księgowej, która umożliwia wyraźne rozróżnienie kosztów i przychodów związanych ze świadczeniem usług poboru opłat oraz kosztów i przychodów związanych z inną działalnością oraz do przekazywania, na żądanie, właściwemu organowi pojednawczemu lub organowi sądowemu informacji na temat tych kosztów i przychodów związanych ze świadczeniem usług poboru opłat. Subsydiowanie skróśne pomiędzy działalnością prowadzoną w roli dostawcy usługi poboru opłat a inną działalnością powinno być niedozwolone.
- (26) Użytkownikom należy umożliwić dokonanie subskrypcji na EETS u dowolnego dostawcy EETS, bez względu na ich obywatelstwo, państwo członkowski miejsca zamieszkania czy państwo członkowskie rejestracji pojazdu.
- (27) W celu uniknięcia podwójnego uiszczania opłaty i zagwarantowania użytkownikom pewności prawnej, należy uznać uiszczenie opłaty na rzecz dostawcy EETS za spełnienie obowiązków użytkownika wobec odpowiedniego podmiotu pobierającego opłaty.

- (28) Stosunki umowne między podmiotami pobierającymi opłaty a dostawcami EETS powinny zapewniać m.in. prawidłowe uiszczanie opłat.
- (29) Należy wprowadzić procedurę mediacji w celu rozstrzygania sporów między podmiotami pobierającymi opłaty a dostawcami EETS w trakcie negocjacji i w czasie obowiązywania stosunków umownych. Podmioty pobierające opłaty oraz dostawcy EETS powinni zwracać się do krajowych organów pojednawczych w celu rozstrzygnięcia sporów dotyczących niedyskryminacyjnego dostępu do obszarów EETS.
- (30) Organy pojednawcze powinny być uprawnione do sprawdzania, czy warunki umowne nałożone na któregokolwiek z dostawców EETS są niedyskryminacyjne. Organy te powinny w szczególności być uprawnione do sprawdzania, czy wynagrodzenie oferowane dostawcom EETS przez podmiot pobierający opłaty jest zgodne z zasadami określonymi w niniejszej dyrektywie.
- (31) Dane dotyczące ruchu użytkowników EETS stanowią istotny element służący wzmocnieniu polityk transportowych państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny mieć zatem możliwość żądania takich danych od dostawców usługi poboru opłat, w tym dostawców EETS, do celów opracowywania polityk dotyczących ruchu i do celów usprawniania zarządzania ruchem lub do celów innego niekomercyjnego wykorzystania przez państwo, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami dotyczącymi ochrony danych.

- (32) Potrzebne są ramy ustanawiające procedury akredytacji dostawców EETS na danym obszarze EETS, które zapewniają sprawiedliwy dostęp do rynku przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego poziomu usługi. Informacja o obszarze EETS powinna szczegółowo opisywać procedurę akredytacji dostawcy EETS na obszarze EETS, a w szczególności procedurę kontrolowania zgodności ze specyfikacjami oraz przydatności do stosowania składników interoperacyjności. W stosunku do wszystkich dostawców EETS powinno się stosować tę samą procedurę.
- (33) W celu zapewnienia uczestnikom rynku EETS łatwego dostępu do informacji, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do sporządzania i publikowania w publicznie dostępnych rejestrach krajowych wszystkich istotnych danych dotyczących EETS.
- (34) W celu umożliwienia postępu technicznego, ważne jest, aby podmioty pobierające opłaty miały możliwość testowania nowych technologii lub koncepcji poboru opłat. Takie testy powinny być jednak ograniczone, a dostawcy EETS nie powinni być zobowiązani do udziału w nich. Komisja powinna mieć możliwość odmowy wydania pozwolenia na takie testy, jeżeli mogłyby one mieć negatywny wpływ na właściwe funkcjonowanie używanych systemów elektronicznego poboru opłat drogowych lub EETS.
- (35) Znaczne różnice w specyfikacjach technicznych systemów elektronicznego poboru opłat drogowych mogą utrudnić osiągnięcie ogólnounijnej interoperacyjności opłat elektronicznych, a tym samym przyczynić się do utrzymywania się obecnej sytuacji, w której użytkownicy potrzebują kilku OBE, aby uiszczać opłaty w Unii. Sytuacja ta negatywnie wpływa na efektywność operacji transportowych, oszczędność kosztową systemów poboru opłat i realizację celów polityki transportowej. Należy zatem zająć się problemami leżącymi u podstaw tej sytuacji.

- (36) Podczas gdy interoperacyjność transgraniczna poprawia się w całej Unii, celem średnio- i długookresowym jest umożliwienie podróżowania w całej Unii z tylko jednym OBE. Komisja powinna zatem, aby uniknąć obciążeń administracyjnych i kosztów dla użytkowników dróg, określić plan działania na rzecz osiągnięcia tego celu oraz ułatwiania swobodnego przepływu osób i towarów w Unii, bez negatywnego wpływu na konkurencję na rynku.
- (37) EETS jest usługą rynkową i dlatego dostawcy EETS nie powinni być zobowiązani do świadczenia usług w całej Unii. Dostawcy EETS powinni jednak, w interesie użytkowników, objąć swoimi usługami wszystkie obszary EETS w każdym państwie członkowskim, w którym decydują się świadczyć swe usługi. Ponadto Komisja powinna ocenić, czy elastyczność zapewniona dostawcom EETS nie prowadzi do wyłączenia z EETS małych lub peryferyjnych obszarów EETS, i w razie potrzeby podjąć działania.
- (38) W informacji dotyczącej obszaru EETS należy szczegółowo określić ramowe warunki handlowe działalności dostawców EETS na danym obszarze EETS. W szczególności informacja ta powinna zawierać opis metody stosowanej do obliczania wynagrodzenia dostawców EETS.

- (39) W przypadku wprowadzania nowego systemu elektronicznego poboru opłat drogowych lub istotnej zmiany funkcjonującego już systemu podmiot pobierający opłaty powinien opublikować nowe lub zaktualizowane informacje o obszarach EETS z odpowiednim wyprzedzeniem, aby umożliwić dostawcom EETS akredytację lub ponowną akredytację w systemie najpóźniej na miesiąc przed dniem uruchomienia systemu. Podmiot pobierający opłaty powinien opracować oraz stosować procedury akredytacji lub, w odpowiednim przypadku, ponownej akredytacji dostawców EETS, tak aby procedura mogła zakończyć się przynajmniej na miesiąc przed uruchomieniem nowego lub istotnie zmienionego systemu. Podmioty pobierające opłaty powinny przestrzegać dotyczącej ich części planowanej procedury opisanej w informacji o obszarze EETS.
- (40) Podmioty pobierające opłaty nie powinny zwracać się do dostawców EETS o zapewnienie konkretnych rozwiązań technicznych, które mogłyby zagrozić interoperacyjności z innymi obszarami EETS oraz z istniejącymi już składnikami interoperacyjności dostawcy EETS, ani też wymagać od nich zapewnienia takich rozwiązań.
- (41) EETS ma potencjał, aby w znacznym stopniu ograniczyć koszty administracyjne i obciążenia administracyjne dla międzynarodowych przewoźników drogowych i kierowców.
- (42) Dostawcom EETS należy zezwolić na wystawianie faktur użytkownikom EETS. Podmiotom pobierającym opłaty należy jednak zezwolić na żądanie, aby faktury były przesyłane na ich rzecz i w ich imieniu, gdyż bezpośrednie fakturowanie w imieniu dostawcy EETS może, na niektórych obszarach EETS, mieć niepożądane skutki administracyjne i podatkowe.

- (43) Każde państwo członkowskie posiadające co najmniej dwa obszary EETS powinno wyznaczyć biuro kontaktowe dla dostawców EETS, którzy chcą świadczyć EETS na jego terytorium, aby ułatwić im kontakty z podmiotami pobierającymi opłaty.
- (44) Elektroniczny pobór opłat oraz inne usługi, takie jak współpracujące inteligentne systemy transportowe (C-ITS) korzystają z podobnych technologii oraz sąsiednich pasm częstotliwości na potrzeby łączności krótkiego zasięgu między pojazdami oraz między pojazdami a elementami infrastruktury. Na zbadanie w przyszłości zasługuje możliwość zastosowania w elektronicznym poborze opłat innych pojawiających się na rynku technologii, po przeprowadzeniu dokładnej oceny związanych z tym kosztów, korzyści, barier technicznych i możliwych rozwiązań. Ważne jest, aby wprowadzone zostały środki służące ochronie istniejących inwestycji w technologię mikrofalową 5,8 GHz przed zakłóceniami przez inne technologie.
- (45) Bez uszczerbku dla pomocy państwa i prawa konkurencji państwa członkowskie powinny mieć możliwość opracowywania środków propagujących elektroniczne pobieranie i fakturowanie opłat.
- (46) Po przeprowadzeniu przez organy normalizacyjne przeglądu norm istotnych z punktu widzenia EETS należy wprowadzić odpowiednie rozwiązania przejściowe, aby zapewnić ciągłość świadczenia EETS oraz kompatybilność składników interoperacyjności będących już w użyciu w momencie weryfikacji norm z systemami poboru opłat.
- (47) EETS powinna umożliwiać rozwój intermodalności przy jednoczesnym przestrzeganiu zasad „użytkownik płaci” i „zanieczyszczający płaci”.

- (48) Problemy z ustalaniem sprawców wykroczeń na szkodę systemów elektronicznego poboru opłat drogowych, którzy nie mają miejsca zamieszkania w danym państwie, utrudniają dalsze wdrażanie tych systemów oraz stosowanie na szerszą skalę na unijnych drogach zasady „użytkownik płaci” i „zanieczyszczający płaci”; z tego też powodu istnieje potrzeba znalezienia sposobu ustalania takich osób i przetwarzania ich danych osobowych.
- (49) Ze względu na spójność i efektywne wykorzystanie zasobów system wymiany informacji na temat osób, które nie uiściły opłaty drogowej i na temat ich pojazdów powinien korzystać z tych samych narzędzi co system używany do wymiany informacji dotyczących przestępstw i wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego przewidziany w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413¹.
- (50) W niektórych państwach członkowskich nieuiszczenie opłaty drogowej stwierdza się dopiero, gdy użytkownik zostanie powiadomiony o obowiązku jej uiszczenia. Niniejsza dyrektywa nie harmonizuje przepisów krajowych w tym zakresie, dlatego też państwa członkowskie powinny móc ją stosować do ustalania użytkowników i pojazdów do celów powiadamiania. Takie rozszerzone stosowanie powinno być jednak dozwolone tylko wtedy, gdy spełnione są określone warunki.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/413 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie ułatwień w zakresie transgranicznej wymiany informacji dotyczących przestępstw lub wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu ruchu drogowego (Dz.U. L 68 z 13.3.2015, s. 9).

- (51) Postępowania następcze wszczęte po nieuiszczeniu opłaty drogowej nie są zharmonizowane w całej Unii. Ustalony użytkownik drogi często ma możliwość uiszczenia należnej opłaty drogowej lub ustalonej kwoty zastępczej bezpośrednio na rzecz podmiotu odpowiedzialnego za pobór opłat drogowych, przed wszczęciem przez organy państwa członkowskiego dalszego postępowania administracyjnego lub karnego. Ważne, aby taka skuteczna procedura regulowania nieuiszczonych opłat drogowych była dostępna na podobnych warunkach dla wszystkich użytkowników dróg. W tym celu państwa członkowskie powinny móc przekazywać podmiotom odpowiedzialnym za pobór opłat drogowych dane niezbędne do ustalenia pojazdu, w przypadku którego nie uiszczono opłaty, i ustalenia jego właściciela lub posiadacza, pod warunkiem zapewnienia właściwej ochrony danych osobowych. W tym kontekście państwa członkowskie powinny zapewnić, aby zastosowanie się do wezwania do zapłaty wydanego przez dany podmiot uznawano za uregulowanie nieuiszczonej opłaty drogowej.
- (52) W niektórych państwach członkowskich brak lub niewłaściwe funkcjonowanie OBE uznaje się za nieuiszczenie opłaty drogowej, jeżeli opłatę taką można uiścić wyłącznie za pomocą OBE.
- (53) Państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji informacje i dane konieczne do oceny skuteczności i efektywności systemu wymiany informacji na temat osób, które nie uiściły opłaty drogowej. Komisja powinna prowadzić ocenę uzyskanych danych i informacji oraz proponować, w razie potrzeby, zmiany do niniejszej dyrektywy.
- (54) Podczas analizy ewentualnych środków służących dalszemu ułatwieniu transgranicznego egzekwowania obowiązku uiszczania opłat drogowych w Unii Komisja powinna również ocenić w swoim sprawozdaniu potrzebę wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi.

- (55) Egzekwowanie obowiązku uiszczania opłat drogowych, ustalanie pojazdu i właściciela pojazdu lub jego posiadacza, w przypadku którego stwierdzono nieuiszczenie opłaty drogowej, oraz gromadzenie informacji dotyczących użytkowników w celu zapewnienia przestrzegania przez podmiot pobierający opłaty obowiązków wobec organów podatkowych wiąże się z przetwarzaniem danych osobowych. Takie przetwarzanie powinno odbywać się zgodnie z przepisami prawa Unii, określonymi m.in. w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679¹, dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680² oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE³. Prawo do ochrony danych osobowych jest w sposób wyraźny uznane przez art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (56) Niniejsza dyrektywa nie narusza swobody państw członkowskich w zakresie ustanawiania reguł dotyczących poboru opłat za infrastrukturę drogową oraz kwestii podatkowych.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

³ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

- (57) W celu ułatwienia transgranicznej wymiany informacji na temat pojazdów i właścicieli lub posiadaczy pojazdów, których dotyczy przypadek nieuiszczenia opłaty drogowej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do zmiany załącznika I w celu uwzględnienia zmian w prawie Unii. Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE również w odniesieniu do określania szczegółów dotyczących klasyfikacji pojazdów do celów ustanowienia obowiązujących systemów taryfowych, dalszego określenia obowiązków użytkowników EETS dotyczących przekazywania danych dostawcy EETS oraz używania i obsługi OBE, określenia wymogów dotyczących składników interoperacyjności dotyczących bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, niezawodności i dostępności, ochrony środowiska, kompatybilności technicznej, ochrony i bezpieczeństwa danych oraz obsługi i zarządzania, określenia ogólnych wymogów infrastrukturalnych dotyczących składników interoperacyjności oraz określenia minimalnych kryteriów kwalifikowalności jednostek notyfikowanych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (58) Wdrażanie niniejszej dyrektywy wymaga jednolitych warunków stosowania specyfikacji technicznych i administracyjnych dotyczących wprowadzania w państwach członkowskich procedur, które obejmują aktorów w obszarze EETS i interfejsy między nimi, tak aby ułatwić interoperacyjność i zapewnić zarządzanie krajowymi rynkami poboru opłat przy pomocy ekwiwalentnych przepisów. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy oraz określenia tych specyfikacji technicznych i administracyjnych należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (59) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać obowiązku państw członkowskich odnoszących się do terminu transpozycji do prawa krajowego dyrektywy określonego w załączniku III część B.
- (60) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, szczególnie w odniesieniu do ochrony danych osobowych.
- (61) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych²,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

² Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Rozdział I:

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa określa warunki niezbędne do osiągnięcia następujących celów:
 - a) zapewnienie interoperacyjności systemów elektronicznego poboru opłat drogowych w ramach całej unijnej sieci dróg, w tym autostrad miejskich i międzymiastowych, większych i mniejszych dróg, oraz różnych obiektów, takich jak tunele lub mosty, i promów; oraz
 - b) ułatwianie transgranicznej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów w przypadku pojazdów i właścicieli lub posiadaczy pojazdów, których dotyczy nieuiszczenie wszelkiego rodzaju opłat drogowych w Unii.

W myśl zasady pomocniczości niniejszą dyrektywę stosuje się z zastrzeżeniem podejmowanych przez państwa członkowskie decyzji o poborze opłat drogowych od określonych rodzajów pojazdów oraz decyzji określających wysokość tych opłat i cel ich poboru.

2. Art. 3–22 nie stosuje się do:
 - a) systemów opłat drogowych, które nie są systemami elektronicznymi w rozumieniu art. 2 pkt 10; oraz
 - b) małych, ściśle lokalnych systemów opłat drogowych, w odniesieniu do których koszty dostosowania do wymagań art. 3–22 byłyby nieproporcjonalne do korzyści.
3. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do opłat parkingowych.
4. Cel, jakim jest interoperacyjność systemów elektronicznego poboru opłat drogowych w Unii, osiąga się za pomocą europejskiej usługi opłaty elektronicznej (EETS), która ma charakter uzupełniający wobec krajowych usług opłaty elektronicznej w państwach członkowskich.
5. Jeżeli zgodnie z wymogami prawa krajowego nieuiszczenie opłaty drogowej można stwierdzić po powiadomieniu użytkownika o obowiązku zapłaty, państwa członkowskie mogą również stosować niniejszą dyrektywę w celu ustalenia właściciela lub posiadacza pojazdu oraz samego pojazdu na potrzeby dokonania powiadomienia wyłącznie wtedy, gdy spełnione są wszystkie poniższe warunki:
 - a) nie ma żadnych innych środków pozwalających na ustalenie właściciela lub posiadacza pojazdu; oraz
 - b) powiadomienie właściciela lub posiadacza pojazdu o obowiązku uiszczenia opłaty jest obowiązkowym etapem procedury uiszczania opłaty drogowej na mocy prawa krajowego.

6. Jeżeli państwo członkowskie stosuje ust. 5, przyjmuje ono środki konieczne do zapewnienia, aby postępowania następne dotyczące obowiązku uiszczenia opłaty drogowej były prowadzone przez organy publiczne. Odniesienia do nieuiszczenia opłaty drogowej w niniejszej dyrektywie obejmują przypadki objęte ust. 5, jeżeli państwo członkowskie, w którym ma miejsce przypadek nieuiszczenia opłaty, stosuje ten ustęp.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „usługa poboru opłat” oznacza usługę umożliwiającą użytkownikom, na podstawie jednej umowy i – w razie konieczności – przy użyciu jednego urządzenia pokładowego (OBE), korzystanie z pojazdu na co najmniej jednym obszarze EETS; usługa ta obejmuje:
 - a) w razie konieczności, dostarczanie użytkownikom OBE dostosowanego do ich potrzeb i utrzymywanie jego funkcjonalności;
 - b) zagwarantowanie, że podmioty pobierające opłaty będą otrzymywały opłaty, które są należne od użytkowników;
 - c) udostępnianie użytkownikom sposobów płatności lub akceptowanie istniejącego sposobu;
 - d) pobór opłat od użytkowników;

- e) zarządzanie stosunkami konsumenckimi z użytkownikami; oraz
 - f) wdrażanie i przestrzeganie strategii ochrony i bezpieczeństwa danych w systemach poboru opłat drogowych;
- 2) „dostawca usługi poboru opłat” oznacza podmiot prawny świadczący usługi poboru opłat na co najmniej jednym obszarze EETS w odniesieniu do co najmniej jednej klasy pojazdów;
 - 3) „podmiot pobierający opłaty” oznacza podmiot publiczny lub prywatny dokonujący poboru opłat za poruszanie się pojazdem na obszarze EETS;
 - 4) „wskazany podmiot pobierający opłaty” oznacza podmiot publiczny lub prywatny, który został wyznaczony jako podmiot pobierający opłaty na przyszłym obszarze EETS;
 - 5) „europejska usługa opłaty elektronicznej (EETS)” oznacza usługę poboru opłat świadczoną użytkownikowi EETS przez dostawcę EETS na co najmniej jednym obszarze EETS na podstawie umowy;
 - 6) „dostawca EETS” oznacza podmiot, który – na podstawie odrębnej umowy – zapewnia użytkownikowi EETS dostęp do EETS, przekazuje opłaty właściwemu podmiotowi pobierającemu opłaty i jest zarejestrowany w państwie członkowskim swojej siedziby;
 - 7) „użytkownik EETS” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która zawarła umowę z dostawcą EETS w celu uzyskania dostępu do EETS;

- 8) „obszar EETS” oznacza drogę, sieć dróg, obiekt, taki jak most lub tunel, lub prom, gdzie opłaty pobiera się za pomocą elektronicznego systemu poboru opłat;
- 9) „system zgodny z EETS” oznacza zbiór elementów systemu elektronicznego poboru opłat drogowych, które są szczególnie potrzebne do włączenia dostawców EETS w ten system i do funkcjonowania EETS;
- 10) „system elektronicznego poboru opłat drogowych” oznacza system poboru opłat, w którym obowiązek uiszczenia opłaty przez użytkownika jest uruchamiany wyłącznie przez automatyczne wykrycie obecności pojazdu w pewnym miejscu za pomocą zdalnej łączności z OBE w pojeździe lub automatycznego rozpoznawania tablic rejestracyjnych i wyłącznie związany z tym automatycznym wykryciem;
- 11) „urządzenie pokładowe (OBE)” oznacza pełny zestaw podzespołów sprzętowych i elementów oprogramowania do wykorzystania w ramach usługi poboru opłat, instalowany lub przewożony w pojeździe w celu gromadzenia, przechowywania, przetwarzania oraz zdalnego odbierania/przesyłania danych; może nim być zarówno urządzenie odrębne, jak i wbudowane w pojazd;
- 12) „główny dostawca usług” oznacza dostawcę usługi poboru opłat mającego konkretne obowiązki, takie jak obowiązek podpisywania umów ze wszystkimi zainteresowanymi użytkownikami, lub konkretne prawa, takie jak określone wynagrodzenie czy gwarantowana umowa długoterminowa, różne od praw i obowiązków innych dostawców usług;

- 13) „składnik interoperacyjności” oznacza podstawowy element, grupę elementów, podzespół lub pełny zespół sprzętu włączonego lub przeznaczonego do włączenia w EETS, od których bezpośrednio lub pośrednio zależy interoperacyjność usługi, w tym zarówno przedmioty materialne, jak i niematerialne, takie jak oprogramowanie;
- 14) „przydatność do stosowania” oznacza zdolność składnika interoperacyjności do osiągnięcia i utrzymania określonej wydajności w czasie jego używania, po zintegrowaniu go w sposób reprezentatywny z EETS w powiązaniu z systemem podmiotu pobierającego opłaty;
- 15) „dane dotyczące opłat” oznaczają informacje, które właściwy podmiot pobierający opłaty uznał za niezbędne do ustalenia wysokości opłaty należnej za poruszanie się pojazdem na określonym obszarze poboru opłat i do zawarcia transakcji związanej z opłatą;
- 16) „zgłoszenie opłaty” oznacza oświadczenie przekazane podmiotowi pobierającemu opłaty, które potwierdza obecność pojazdu na obszarze EETS, w formie uzgodnionej przez dostawcę usługi poboru opłaty i podmiot pobierający opłaty;
- 17) „parametry klasyfikacji pojazdów” oznaczają dane dotyczące pojazdu, na podstawie których obliczana jest wysokość opłat przy uwzględnieniu danych dotyczących opłat;
- 18) „zaplecze administracyjne” oznacza centralny system elektroniczny używany przez podmiot pobierający opłaty, grupę podmiotów pobierających opłaty, które stworzyły jednostkę interoperacyjną lub dostawcę EETS do gromadzenia, przetwarzania i przesyłania informacji w ramach systemu elektronicznego poboru opłat drogowych;

- 19) „system istotnie zmieniony” oznacza istniejący system elektronicznego poboru opłat drogowych, który został poddany lub jest poddawany zmianie, wymagającej od dostawców EETS zmodyfikowania używanych składników interoperacyjności, na przykład przeprogramowania lub dostosowania interfejsów ich zaplecza administracyjnego, do tego stopnia, że wymagana jest ponowna akredytacja;
- 20) „akredytacja” oznacza proces określony przez podmiot pobierający opłaty i przez niego zarządzany, przez który dostawca EETS musi przejść przed uzyskaniem zezwolenia na świadczenie usługi EETS na obszarze EETS;
- 21) „opłata” lub „opłata drogowa” oznaczają opłatę podlegającą uiszczeniu przez użytkownika drogi za poruszanie się po danej drodze, sieci dróg, obiekcie, takim jak most, lub tunel, lub z wykorzystaniem promu;
- 22) „nieuiszczenie opłaty drogowej” oznacza wykroczenie polegające na nieuiszczeniu przez użytkownika drogi opłaty drogowej w państwie członkowskim, zdefiniowane w odpowiednich przepisach krajowych tego państwa członkowskiego;
- 23) „państwo członkowskie rejestracji” oznacza państwo członkowskie, w którym zarejestrowany jest pojazd podlegający uiszczeniu opłaty drogowej;
- 24) „krajowy punkt kontaktowy” oznacza wyznaczony właściwy organ państwa członkowskiego do celów transgranicznej wymiany danych rejestracyjnych pojazdów;
- 25) „automatyczne wyszukiwanie” oznacza procedurę dostępu w internecie do zasobów bazy danych co najmniej jednego państwa członkowskiego lub wszystkich państw członkowskich;

- 26) „pojazd” oznacza pojazd silnikowy lub przegubowy zespół pojazdów, przeznaczone lub wykorzystywane do przewozu drogowego osób lub towarów;
- 27) „posiadacz pojazdu” oznacza osobę, na której nazwisko pojazd jest zarejestrowany, zgodnie z definicją zawartą w prawie państwa członkowskiego rejestracji;
- 28) „pojazd ciężki” oznacza pojazd, którego maksymalna dopuszczalna masa przekracza 3,5 tony;
- 29) „pojazd lekki” oznacza pojazd, którego maksymalna dopuszczalna masa nie przekracza 3,5 tony.

Artykuł 3

Rozwiązania techniczne

- 1. Wszystkie nowe systemy elektronicznego poboru opłat drogowych wymagające instalacji lub używania OBE wykorzystują do celów przeprowadzania transakcji związanych z opłatami elektronicznymi co najmniej jedną spośród następujących technologii:
 - a) pozycjonowanie satelitarne;
 - b) łączność ruchoma;
 - c) technologia mikrofalowa 5,8 GHz.

Istniejące systemy elektronicznego poboru opłat drogowych wymagające instalacji lub używania OBE i wykorzystujące inne technologie muszą spełniać wymogi określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu w przypadku dokonania istotnych ulepszeń technologicznych.

2. Komisja, zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535¹, zwraca się do właściwych organów normalizacyjnych o szybkie przyjęcie norm mających zastosowanie do systemów elektronicznego poboru opłat drogowych w odniesieniu do technologii wymienionych w ust. 1 akapit pierwszy i technologii ARTR oraz o aktualizację tych norm w razie konieczności. Komisja zwraca się do organów normalizacyjnych o zapewnienie ciągłej kompatybilności składników interoperacyjności.
3. OBE, które wykorzystuje technologię pozycjonowania satelitarnego i zostało wprowadzane do obrotu po dniu ... [30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy], musi być zgodne z usługami pozycjonowania oferowanymi przez system Galileo i europejski system wspomagania satelitarnego („EGNOS”).
4. Bez uszczerbku dla ust. 6, dostawcy EETS udostępniają użytkownikom EETS OBE, które nadają się do stosowania, są interoperacyjne i zdolne do komunikowania się z odpowiednimi systemami elektronicznego poboru opłat drogowych eksploatowanymi w państwach członkowskich, działającymi w oparciu o technologie wymienione w ust. 1 akapit pierwszy.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

5. OBE może korzystać z własnych podzespołów sprzętowych i oprogramowania lub z elementów innych podzespołów sprzętowych i oprogramowania obecnych w pojeździe, lub też obu tych rozwiązań. Do celów komunikowania się z innymi podzespołami sprzętowymi obecnymi w pojeździe OBE może korzystać z technologii innych niż technologie wymienione w ust. 1 akapit pierwszy, pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa, jakości usługi i bezpieczeństwa danych.

OBE EETS może ułatwiać usługi inne niż pobór opłat, pod warunkiem że świadczenie takich usług nie koliduje z usługami poboru opłat na jakimkolwiek obszarze EETS.

6. Bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich, by wprowadzić dla pojazdów lekkich systemy elektronicznego poboru opłat drogowych oparte na pozycjonowaniu satelitarnym lub łączności ruchomej, dostawcy EETS mogą do dnia 31 grudnia 2027 r. udostępniać użytkownikom pojazdów lekkich OBE nadające się wyłącznie do pracy w technologii mikrofalowej 5,8 GHz do używania na obszarach EETS, które nie wymagają technologii pozycjonowania satelitarnego lub łączności ruchomej.

Rozdział II

Ogólne zasady dotyczące EETS

Artykuł 4

Rejestracja dostawców EETS

Każde państwo członkowskie ustanawia procedurę rejestracji dostawców EETS. Dokonuje ono rejestracji podmiotów z siedzibą na jego terytorium, które wystąpiły o rejestrację i które mogą wykazać, że spełniają następujące wymogi:

- a) mają certyfikat EN ISO 9001 lub jego odpowiednik;
- b) posiadają wyposażenie techniczne oraz deklarację WE lub certyfikat stwierdzające zgodność składników interoperacyjności ze specyfikacjami;
- c) posiadają kompetencje w świadczeniu usług elektronicznego poboru opłat lub w innych powiązanych dziedzinach;
- d) mają odpowiednią zdolność finansową;
- e) posiadają globalny plan zarządzania ryzykiem poddawany audytowi nie rzadziej niż raz na dwa lata; oraz
- f) cieszą się dobrą reputacją.

Artykuł 5

Prawa i obowiązki dostawców EETS

1. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby zarejestrowani przez nie dostawcy EETS zawarli umowy w sprawie świadczenia EETS obejmujące wszystkie obszary EETS na terytorium co najmniej czterech państw członkowskich w ciągu 36 miesięcy od dnia ich rejestracji zgodnie z art. 4. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby ci dostawcy EETS zawarli umowy obejmujące wszystkie obszary EETS w danym państwie członkowskim w ciągu 24 miesięcy od zawarcia pierwszej umowy w tym państwie członkowskim, z wyjątkiem tych obszarów EETS, na których właściwe podmioty pobierające opłaty nie przestrzegają art. 6 ust. 3.
2. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby zarejestrowani przez nie dostawcy EETS utrzymywali stały zasięg na wszystkich obszarach EETS po zawarciu umów w tym zakresie. Jeżeli dostawca EETS nie jest w stanie utrzymać zasięgu na obszarze EETS, ponieważ podmiot pobierający opłaty nie przestrzega niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, by dostawca ten jak najszybciej przywrócił zasięg na tym obszarze EETS.

3. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby zarejestrowani przez nie dostawcy EETS publikowali informacje o swoim zasięgu na obszarach EETS i o wszelkich zmianach w tym zakresie, a także – w ciągu miesiąca od rejestracji – szczegółowe plany dotyczące rozszerzenia ich usług na dodatkowe obszary EETS, z rocznymi aktualizacjami.
4. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, jeżeli to konieczne, aby zarejestrowani przez nie dostawcy EETS lub dostawcy EETS, którzy świadczą usługi EETS na ich terytorium, zapewniali użytkownikom EETS OBE spełniające wymagania określone w niniejszej dyrektywie, a także w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE¹ i 2014/30/UE². Mogą one zwrócić się do danych dostawców EETS o wykazanie spełnienia tych wymogów.
5. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dostawcy EETS, którzy świadczą usługi EETS na ich terytorium, prowadzili wykazy OBE, które utraciły ważność, odnoszące się do umów w sprawie świadczenia EETS zawartych przez nich z użytkownikami EETS. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia, aby takie wykazy były prowadzone ściśle zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi ochrony danych osobowych zawartymi, między innymi, w rozporządzeniu (UE) 2016/679 i dyrektywie 2002/58/WE.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących udostępniania na rynku urządzeń radiowych i uchylająca dyrektywę 1999/5/WE (Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 62).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 79).

6. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby zarejestrowani przez nie dostawcy EETS publicznie udostępniali stosowaną przez nich politykę zawierania umów z użytkownikami EETS.
7. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dostawcy EETS, którzy świadczą usługi EETS na ich terytorium, przekazywali podmiotom pobierającym opłaty informacje, których potrzebują oni do obliczenia i nakładania opłat od pojazdów użytkowników EETS lub przekazywali podmiotom pobierającym opłaty wszelkie informacje niezbędne, aby umożliwić im weryfikację obliczenia opłaty nałożonej przez dostawców EETS na pojazdy użytkowników EETS.
8. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dostawcy EETS, którzy świadczą usługi EETS na ich terytorium, współpracowali z podmiotami pobierającymi opłaty w ich wysiłkach dotyczących ustalenia osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby w przypadku podejrzenia nieuiszczenia opłaty drogowej podmiot pobierający opłaty miał możliwość uzyskania od dostawcy EETS danych odnoszących się do pojazdu, którego dotyczy podejrzenie nieuiszczenia opłaty drogowej, oraz do właściciela lub posiadacza tego pojazdu będącego klientem dostawcy EETS. Dostawca EETS natychmiastowo udostępnia takie dane.

Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty nie ujawniał takich danych żadnemu innemu podmiotowi pobierającemu opłaty. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia, aby – w przypadku, gdy podmiot pobierający opłaty jest zintegrowany z dostawcą usługi poboru opłat w ramach jednego podmiotu, dane te były używane jedynie do celów ustalenia osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia lub zgodnie z art. 27 ust. 3.

9. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za dany obszar EETS na ich terytorium miał możliwość uzyskania od dostawcy EETS danych dotyczących wszystkich pojazdów będących własnością lub znajdujących się w posiadaniu klientów danego dostawcy EETS, którzy w danym okresie prowadzili pojazd na obszarze EETS, za który podmiot pobierający opłaty jest odpowiedzialny, a także danych dotyczących właścicieli lub posiadaczy tych pojazdów, pod warunkiem że podmiot pobierający opłaty potrzebuje tych danych w celu spełnienia swoich obowiązków wobec organów podatkowych. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dostawca EETS przekazywał wymagane dane nie później niż dwa dni po otrzymaniu wniosku. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty nie ujawniał takich danych żadnemu innemu dostawcy usługi poboru opłat. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia, aby – w przypadku gdy podmiot pobierający opłaty jest zintegrowany z dostawcą usługi poboru opłat w ramach jednego podmiotu – dane te były używane jedynie w celu spełnienia przez podmiot pobierający opłaty jego obowiązków wobec organów podatkowych.
10. Dane przekazywane przez dostawców EETS podmiotom pobierającym opłaty są przetwarzane zgodnie z przepisami Unii dotyczącymi ochrony danych osobowych zawartymi w rozporządzeniu (UE) 2016/679, a także z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi stanowiącymi transpozycję dyrektyw 2002/58/WE i (UE) 2016/680.

11. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu dalszego określenia obowiązków dostawców EETS dotyczących:

- a) monitorowania wyników ich poziomu usług oraz współpracy z podmiotami pobierającymi opłaty w ramach audytów weryfikacyjnych;
- b) współpracy z podmiotami pobierającymi opłaty w wykonywaniu testów systemów podmiotów pobierających opłaty;
- c) serwisu i wsparcia technicznego dla użytkowników EETS oraz personalizacji OBE;
- d) wystawiania faktur użytkownikom EETS;
- e) informacji, które dostawcy EETS muszą przekazywać podmiotom pobierającym opłaty i o których mowa w ust. 7; oraz
- f) informowania użytkowników EETS o wykryciu przypadku niezgłoszenia opłaty.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 2.

Artykuł 6

Prawa i obowiązki podmiotów pobierających opłaty

1. Jeżeli dany obszar EETS nie spełnia technicznych i proceduralnych warunków interoperacyjności EETS przewidzianych w niniejszej dyrektywie, państwa członkowskie, na których terytorium jest położony dany obszar EETS, przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby właściwy podmiot pobierający opłaty wraz z zainteresowanymi stronami dokonał oceny problemu i, jeżeli leży to w zakresie jego obowiązków, podjął działania naprawcze mające na celu zapewnienie interoperacyjności EETS systemu pobierania opłat. W razie konieczności państwo członkowskie aktualizuje rejestr, o którym mowa w art. 21 ust. 1, w zakresie informacji, o których mowa w lit. a) tego przepisu.
2. Każde państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby każdy podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za obszar EETS na terytorium tego państwa członkowskiego opracował i utrzymywał informację o obszarze EETS, określając warunki ogólne dostępu dostawców EETS do ich obszarów EETS, zgodnie z aktami wykonawczymi, o których mowa w ust. 9.

W przypadku stworzenia nowego systemu elektronicznego pobierania opłat drogowych na terytorium danego państwa członkowskiego to państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby wskazany podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za ten system opublikował informację o obszarze EETS z odpowiednim wyprzedzeniem, w celu umożliwienia akredytacji zainteresowanych dostawców EETS najpóźniej na miesiąc przed uruchomieniem nowego systemu, z należyтым uwzględnieniem czasu trwania procedury oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności, o których mowa w art. 15 ust. 1.

W przypadku istotnej zmiany elektronicznego systemu poboru opłat drogowych na terytorium danego państwa członkowskiego to państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za system opublikował zaktualizowaną informację o obszarze EETS z odpowiednim wyprzedzeniem, aby umożliwić akredytowanym dostawcom EETS dostosowanie ich składników interoperacyjności do nowych wymogów i uzyskanie ponownej akredytacji najpóźniej na miesiąc przed uruchomieniem zmienionego systemu, z należyтым uwzględnieniem czasu trwania procesu oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności, o których mowa w art. 15 ust. 1.

3. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmioty pobierające opłaty odpowiedzialne za obszary EETS na ich terytorium dopuszczały w sposób niedyskryminujący wszelkich dostawców EETS zwracających się o świadczenie usługi EETS na danym obszarze lub obszarach EETS.

Dopuszczenie dostawcy EETS do obszaru EETS następuje pod warunkiem przestrzegania przez dostawcę obowiązków i warunków ogólnych określonych w informacji o obszarze EETS.

Państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia, aby podmioty pobierające opłaty nie wymagały od dostawców EETS korzystania z określonych rozwiązań lub procesów technicznych, które utrudniałyby interoperacyjność składników interoperacyjności dostawcy EETS z systemami elektronicznego poboru opłat na innych obszarach EETS.

Jeżeli podmiot pobierający opłaty i dostawca EETS nie mogą osiągnąć porozumienia, sprawę można skierować do rozpatrzenia przez organ pojednawczy odpowiedzialny za dany obszar poboru opłat.

4. Każde państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby umowy zawierane między podmiotem pobierającym opłaty a dostawcą EETS dotyczące świadczenia usługi EETS na terytorium tego państwa członkowskiego umożliwiały wystawianie faktur za opłaty użytkownikom EETS bezpośrednio przez dostawcę EETS.

Podmiot pobierający opłaty może zażądać, aby dostawca EETS wystawiał faktury użytkownikowi w imieniu i na rzecz podmiotu pobierającego opłaty a dostawca EETS ma obowiązek spełnić to żądanie.

5. Wysokość opłaty pobieranej od użytkowników EETS przez podmiot pobierający opłaty nie przekracza wysokości odpowiadającej jej opłaty krajowej lub lokalnej. Nie narusza to prawa państw członkowskich do wprowadzenia rabatów lub upustów w celu promowania stosowania opłat elektronicznych. Wszystkie rabaty lub upusty opłat oferowane przez państwo członkowskie lub podmiot pobierający opłaty za używanie OBE muszą być przejrzyste, ogłaszane publicznie i dostępne dla klientów dostawców EETS na tych samych warunkach.
6. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmioty pobierające opłaty dopuszczały na swoich obszarach EETS wszelkie sprawne OBE dostarczane przez dostawców EETS, z którymi pozostają w stosunkach umownych, i które zostały poddane certyfikacji zgodnie z procedurą określoną w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 15 ust. 7, i które nie figurują w wykazie OBE, które utraciły ważność, o którym mowa w art. 5 ust. 5.
7. W przypadku niewłaściwego funkcjonowania systemu EETS, które może być przypisane podmiotowi pobierającemu opłaty, podmiot pobierający opłaty zapewnia funkcjonowanie usługi na obniżonym poziomie, umożliwiając pojazdom wyposażonym w urządzenia, o których mowa w ust. 6, bezpieczne poruszanie się z jak najmniejszym opóźnieniem i bez podejrzenia o nieuiszczenie opłaty drogowej.
8. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmioty pobierające opłaty współpracowały w sposób niedyskryminacyjny z dostawcami EETS lub producentami, lub jednostkami notyfikowanymi przy dokonywaniu oceny przydatności do stosowania składników interoperacyjności na ich obszarach EETS.

9. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia minimalnej treści informacji o obszarze EETS, w tym:

- a) wymogów dotyczących dostawców EETS;
- b) warunków proceduralnych, w tym warunków handlowych;
- c) procedury akredytacji dostawców EETS; oraz
- d) danych dotyczących opłat.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 2.

Artykuł 7

Wynagrodzenie

1. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dostawcy EETS byli uprawnieni do otrzymywania wynagrodzenia od podmiotów pobierających opłaty.

2. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby metoda określania wynagrodzenia dostawców EETS była przejrzysta, niedyskryminacyjna i jednakowa dla wszystkich dostawców EETS akredytowanych na danym obszarze EETS. Przyjmują one środki konieczne do zapewnienia, aby metoda ta była publikowana jako część warunków handlowych w informacji o obszarze EETS.
3. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby na obszarach EETS mających głównego dostawcę usługi metoda obliczania wynagrodzenia dostawców EETS odzwierciedlała tę samą strukturę co w przypadku wynagrodzenia za porównywalne usługi świadczone przez głównego dostawcę usług. Kwota wynagrodzenia dostawców EETS może różnić się od wynagrodzenia głównego dostawcy usług, pod warunkiem że jest to uzasadnione:
 - a) kosztami związanymi ze szczególnymi wymogami i obowiązkami głównego dostawcy usług, których nie mają dostawcy EETS; oraz
 - b) koniecznością odliczenia od wynagrodzenia dostawców EETS stałych należności nakładanych przez podmiot pobierający opłaty na podstawie kosztów ponoszonych przez podmiot pobierający opłaty w związku z zapewnianiem, prowadzeniem i utrzymywaniem systemu zgodnego z EETS na jego obszarze poboru opłat, w tym kosztów akredytacji, jeżeli takie koszty nie są wliczone do opłaty.

Artykuł 8

Oplaty

1. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby w przypadku gdy dostawca EETS i podmiot pobierający opłaty stosują – do celów ustanowienia taryfy opłaty mającej zastosowanie do danego pojazdu – różne klasyfikacje pojazdów, wiążąca była klasyfikacja stosowana przez podmiot pobierający opłaty, chyba że można wykazać, że jest błędna.
2. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty był uprawniony do wymagania od dostawcy EETS zapłaty za każde uzasadnione zgłoszenie opłaty oraz w odniesieniu do każdego przypadku uzasadnionego braku zgłoszenia opłaty w związku z wszystkimi kontami użytkownika EETS zarządzanymi przez danego dostawcę EETS.
3. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby w przypadku gdy dostawca EETS przesłał podmiotowi pobierającemu opłaty wykaz OBE, które utraciły ważność, o którym mowa w art. 5 ust. 5, dostawca EETS nie ponosił odpowiedzialności za jakiegokolwiek dalsze opłaty naliczone przy pomocy takiego OBE, które utraciło ważność. Podmioty pobierające opłaty i dostawcy EETS uzgadniają między sobą liczbę pozycji w wykazie OBE, które utraciły ważność, format wykazu oraz częstotliwość, z jaką jest on uaktualniany.
4. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby w systemach opłat opartych na technologii mikrofalowej podmioty pobierające opłaty przekazywały dostawcom EETS uzasadnione zgłoszenia opłaty dotyczące opłat poniesionych przez poszczególnych użytkowników EETS.

5. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu określenia szczegółów dotyczących klasyfikacji pojazdów do celów ustanowienia obowiązujących systemów taryfowych, w tym wszelkich procedur koniecznych do ustanowienia takich systemów. Zestaw parametrów klasyfikacji pojazdów, który ma być zastosowany w EETS, nie może ograniczać możliwości wyboru systemów taryfowych przez podmioty pobierające opłaty. Komisja zapewnia wystarczającą elastyczność, aby umożliwić dopasowanie zestawu parametrów klasyfikacji, który ma być zastosowany w EETS, do możliwych do przewidzenia przyszłych potrzeb. Akty te nie naruszają zawartej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/62/WE¹ definicji parametrów, na podstawie których stawki opłat są różne.

Artykuł 9

Księgowość

Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby podmioty prawne, które świadczą usługi poboru opłat, prowadziły ewidencję księgową umożliwiającą wyraźne rozróżnienie kosztów i przychodów związanych ze świadczeniem usług poboru opłat oraz kosztów i przychodów związanych z inną działalnością. Informacje dotyczące kosztów i przychodów związanych ze świadczeniem usług poboru opłat muszą być przekazywane, na żądanie, odpowiedniemu organowi pojednawczemu lub organowi sądowemu. Państwa członkowskie przyjmują również środki konieczne do zapewnienia, aby niedozwolone było subsydiowanie skrośne pomiędzy działalnością prowadzoną w roli dostawcy usługi poboru opłat a inną działalnością.

¹ Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 42).

Artykuł 10

Prawa i obowiązki użytkowników EETS

1. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do pozwolenia użytkownikom EETS na dokonywanie subskrypcji na EETS u dowolnego dostawcy EETS, bez względu na ich obywatelstwo, państwo członkowskie miejsca zamieszkania lub państwo członkowskie, w którym pojazd jest zarejestrowany. Podczas zawierania umowy użytkownicy EETS muszą być należycie informowani o obowiązujących sposobach płatności oraz – zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 – o przetwarzaniu ich danych osobowych i o prawach wynikających z obowiązujących przepisów dotyczących ochrony danych osobowych.
2. Uiszczenie opłaty przez użytkownika EETS dostawcy EETS stanowi wywiązanie się użytkownika EETS z obowiązku zapłaty wobec odpowiedniego podmiotu pobierającego opłaty.

Jeżeli na pokładzie pojazdu są zainstalowane lub przewożone co najmniej dwa OBE, użytkownik EETS odpowiedzialny jest za używanie lub aktywowanie OBE istotnego z punktu widzenia danego obszaru EETS.
3. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu dalszego określenia obowiązków użytkowników EETS dotyczących:
 - a) przekazywania danych dostawcy EETS; oraz
 - b) używania i obsługi OBE.

Rozdział III

Organ pojednawczy

Artykuł 11

Powołanie i funkcje

1. Każde państwo członkowskie posiadające co najmniej jeden obszar EETS wyznacza lub powołuje organ pojednawczy, którego zadaniem jest ułatwianie mediacji między podmiotami pobierającymi opłaty, których obszar poboru opłat znajduje się na terytorium danego państwa członkowskiego, a dostawcami EETS, którzy podpisali umowy lub prowadzą negocjacje z tymi podmiotami pobierającymi opłaty.
2. Organ pojednawczy jest uprawniony w szczególności do sprawdzania, czy warunki umowne nałożone na dostawców EETS przez podmiot pobierający opłaty nie mają charakteru dyskryminacyjnego. Organ pojednawczy jest uprawniony do sprawdzania, czy dostawcy EETS otrzymują wynagrodzenie zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 7.
3. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby ich organ pojednawczy był niezależny pod względem organizacyjnym i prawnym od interesów handlowych podmiotów pobierających opłaty i dostawców usługi poboru opłat.

Artykuł 12
Procedura mediacji

1. Każde państwo członkowskie posiadające co najmniej jeden obszar EETS określa procedurę mediacji, aby w przypadku sporu dotyczącego stosunków umownych lub negocjacji podmiot pobierający opłaty lub dostawca EETS mogli zwrócić się o interwencję do odpowiedniego organu pojednawczego.
2. Procedura mediacji, o której mowa w ust. 1, wymaga, aby organ pojednawczy w okresie miesiąca od otrzymania wniosku o interwencję stwierdzał, czy posiada wszystkie dokumenty niezbędne do przeprowadzenia mediacji.
3. Procedura mediacji, o której mowa w ust. 1, wymaga, aby organ pojednawczy wydał opinię w sprawie spornej najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od otrzymania wniosku o interwencję.
4. W celu ułatwienia pracy organu pojednawczego państwa członkowskie uprawniają go do zwracania się do podmiotów pobierających opłaty, dostawców EETS oraz osób trzecich zaangażowanych w świadczenie EETS w danym państwie członkowskim o udzielenie stosownych informacji.
5. Państwa członkowskie posiadające co najmniej jeden obszar EETS oraz Komisja przyjmują środki konieczne do zapewnienia wymiany informacji pomiędzy organami pojednawczymi na temat ich pracy, głównych zasad postępowania i praktyk.

Rozdział IV

Przepisy techniczne

Artykuł 13

Jednolita usługa ciągła

Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia jednolitości i ciągłości usługi EETS świadczonej na rzecz użytkowników EETS. Oznacza to, że:

- a) po wprowadzeniu lub podaniu parametrów klasyfikacji pojazdu, z uwzględnieniem parametrów zmiennych, nie jest wymagana żadna dalsza interwencja człowieka wewnątrz pojazdu w trakcie podróży, chyba że nastąpi zmiana charakterystyki pojazdu; oraz
- b) interakcja człowieka z danym OBE pozostaje niezmienna na wszystkich obszarach EETS.

Artykuł 14

Dodatkowe kwestie dotyczące EETS

1. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby interakcja użytkowników EETS z podmiotami pobierającymi opłaty w ramach EETS była ograniczona, w stosownych przypadkach, do procesu wystawiania faktur zgodnie z art. 6 ust. 4 i do procedur egzekwowania. Interakcje między użytkownikami EETS i dostawcami EETS lub ich OBE mogą być specyficzne dla danego dostawcy EETS, bez szkody dla interoperacyjności EETS.
2. Państwa członkowskie mogą zobowiązać dostawców usług poboru opłat, w tym dostawców EETS, aby na żądanie organów państw członkowskich przekazywali dane na temat ruchu dotyczące ich klientów, z zastrzeżeniem zgodności z obowiązującymi przepisami ochrony danych. Dane te są wykorzystywane przez państwa członkowskie wyłącznie do celów polityk dotyczących ruchu i do celów usprawniania zarządzania ruchem i nie mogą być wykorzystywane do identyfikowania klientów.
3. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające specyfikację interfejsów elektronicznych między składnikami interoperacyjności podmiotów pobierających opłaty, dostawców EETS i użytkowników EETS, w tym dotyczące, w stosownych przypadkach, treści wiadomości wymienianych między podmiotami za pomocą tych interfejsów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 2.

Artykuł 15
Składniki interoperacyjności

1. W przypadku gdy na terytorium danego państwa członkowskiego tworzony jest nowy system elektronicznego poboru opłat drogowych, to państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby wskazany podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za ten system ustanowił i opublikował w informacji o obszarze EETS szczegółowy plan procesu oceny zgodności ze specyfikacjami oraz przydatności do stosowania składników interoperacyjności; proces ten ma umożliwiać akredytację zainteresowanych dostawców EETS najpóźniej na miesiąc przed uruchomieniem nowego systemu.

W przypadku istotnej zmiany systemu elektronicznego poboru opłat drogowych na terytorium danego państwa członkowskiego, to państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za ten system ustanowił i opublikował w informacji o obszarze EETS, oprócz elementów, o których mowa w akapicie pierwszym, szczegółowy plan ponownej oceny zgodności ze specyfikacjami oraz przydatności do stosowania składników interoperacyjności dostawców EETS już mających akredytację do tego systemu przed tą istotną zmianą. Plan zezwala na ponowną akredytację zainteresowanych dostawców EETS najpóźniej na miesiąc przed uruchomieniem zmienionego systemu.

Podmiot pobierający opłaty przestrzega tego planu.

2. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby każdy podmiot pobierający opłaty odpowiedzialny za obszar EETS na terytorium tego państwa członkowskiego stworzył środowisko testowe, w którym dostawca EETS lub jego upoważnieni przedstawiciele mogą sprawdzać, czy ich OBE nadaje się do stosowania na obszarze EETS podmiotu pobierającego opłaty, i otrzymać certyfikat potwierdzający pomyślne zakończenie odpowiednich testów. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do pozwolenia podmiotom pobierającym opłaty na stworzenie jednego środowiska testowego dla więcej niż jednego obszaru EETS i do pozwolenia jednemu upoważnionemu przedstawicielowi na sprawdzenie przydatności do stosowania jednego rodzaju OBE w imieniu więcej niż jednego dostawcy EETS.

Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do pozwolenia podmiotom pobierającym opłaty na zobowiązanie dostawców EETS lub ich upoważnionych przedstawicieli do pokrycia kosztów odpowiednich testów.

3. Państwa członkowskie nie zabraniają, nie ograniczają ani nie utrudniają wprowadzania do obrotu składników interoperacyjności przeznaczonych do stosowania w EETS, w przypadku gdy mają one oznakowanie CE albo deklarację zgodności ze specyfikacjami lub deklarację przydatności do stosowania. W szczególności państwa członkowskie nie mogą żądać ponownego przeprowadzenia kontroli, które zostały już wykonane w ramach procedury sprawdzania zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania.

4. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu określenia wymogów dotyczących składników interoperacyjności dotyczących bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, niezawodności i dostępności, ochrony środowiska, kompatybilności technicznej, ochrony i bezpieczeństwa danych oraz obsługi i zarządzania.
5. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje też akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu określenia ogólnych wymogów infrastrukturalnych dotyczących:
- a) prawidłowości danych znajdujących się w zgłoszeniu opłaty z myślą o zagwarantowaniu równego traktowania użytkowników EETS w odniesieniu do opłat i należności;
 - b) identyfikacji poprzez OBE właściwego dostawcy EETS;
 - c) stosowania jawnych norm dotyczących składników interoperacyjności urządzeń EETS;
 - d) integracji OBE w pojeździe; oraz
 - e) sygnalizowania kierowcy obowiązku uiszczenia opłaty drogowej.

6. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia następujących szczegółowych wymogów infrastrukturalnych:

- a) wymogi dotyczące wspólnych protokołów komunikacji między podmiotami pobierającymi opłaty a urządzeniami dostawcy EETS;
- b) wymogi dotyczące mechanizmów wykrywania przez podmioty pobierające opłaty, czy pojazd poruszający się po ich obszarze EETS jest wyposażony w ważne i sprawne OBE;
- c) wymogi dotyczące interfejsu człowiek-maszyna w OBE;
- d) wymogi dotyczące w szczególności składników interoperacyjności w systemach pobierania opłat opartych na technologiach mikrofalowych; oraz
- e) wymogi dotyczące w szczególności systemów pobierania opłat opartych na globalnym nawigacyjnym systemie satelitarnym (GNSS).

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 2.

7. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia procedury, która ma być stosowana przez państwa członkowskie do oceny zgodności ze specyfikacjami i przydatności do stosowania składników interoperacyjności, w tym treści i formatu deklaracji WE. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 31 ust. 2.

Rozdział V

Klauzule ochronne

Artykuł 16

Procedura ochronna

1. Jeśli państwo członkowskie ma podstawy przypuszczać, że wprowadzone do obrotu składniki interoperacyjności posiadające oznakowanie CE prawdopodobnie nie spełnią istotnych wymogów przy używaniu ich zgodnie z przeznaczeniem, podejmuje ono niezbędne kroki w celu ograniczenia zakresu ich stosowania, wprowadzenia zakazu ich stosowania lub wycofania ich z rynku. Państwo członkowskie informuje niezwłocznie Komisję o przyjętych środkach z podaniem podstawy podjętej decyzji, określając przede wszystkim, czy niezgodność wynika z:
- a) nieprawidłowego zastosowania specyfikacji technicznych; lub

b) nieadekwatności specyfikacji technicznych.

2. Komisja możliwie jak najszybciej konsultuje się z zainteresowanymi państwem członkowskim, producentem, dostawcą EETS lub ich upoważnionymi przedstawicielami mającymi siedzibę w Unii. Jeżeli po konsultacji Komisja uzna, że przyjęty środek jest uzasadniony, niezwłocznie informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie oraz pozostałe państwa członkowskie. Jeżeli jednak po konsultacji Komisja uzna, że przyjęty środek nie jest uzasadniony, niezwłocznie informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie oraz producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego siedzibę w Unii oraz pozostałe państwa członkowskie.
3. Jeśli składnik interoperacyjności posiadający oznakowanie CE nie spełnia wymogów interoperacyjności, właściwe państwo członkowskie wymaga, aby producent lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę w Unii doprowadził składnik interoperacyjności do stanu zgodnego ze specyfikacjami lub do stanu przydatności do stosowania na warunkach określonych przez dane państwo członkowskie oraz informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 17
Przejrzystość ocen

Wszelkie podjęte przez państwo członkowskie lub podmiot pobierający opłaty decyzje dotyczące oceny zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania w odniesieniu do składników interoperacyjności oraz wszelkie decyzje podjęte na mocy art. 16 określają szczegółowo powody ich podjęcia. O decyzji powiadamia się możliwie jak najszybciej zainteresowanego producenta, dostawcę EETS lub ich upoważnionych przedstawicieli, wskazując jednocześnie środki prawne dostępne na mocy obowiązującego prawa w danym państwie członkowskim oraz terminy na skorzystanie z tych środków prawnych.

Rozdział VI

Ustalenia administracyjne

Artykuł 18
Jedno biuro kontaktowe

Każde państwo członkowskie posiadające na swoim terytorium co najmniej dwa obszary EETS wyznacza jedno biuro kontaktowe dla dostawców EETS. Państwo członkowskie podaje do wiadomości publicznej dane kontaktowe tego biura i przekazuje je na wniosek zainteresowanym dostawcom EETS. Państwo członkowskie przyjmuje środki konieczne do zapewnienia, aby na wniosek dostawcy EETS biuro kontaktowe ułatwiało i koordynowało nawiązywanie kontaktów administracyjnych na początkowym etapie pomiędzy dostawcą EETS a podmiotami pobierającymi opłaty odpowiedzialnymi za obszary EETS na terytorium państwa członkowskiego. Biuro kontaktowe może być osobą fizyczną, podmiotem publicznym lub prywatnym.

Artykuł 19

Jednostki notyfikowane

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o jednostkach upoważnionych do przeprowadzania lub nadzorowania procedury oceny zgodności ze specyfikacjami lub przydatności do stosowania określonej w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 15 ust. 7, wskazując zakres odpowiedzialności każdej jednostki oraz numery identyfikacyjne otrzymane uprzednio od Komisji. Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej wykaz tych jednostek, ich numery identyfikacyjne i zakres ich odpowiedzialności oraz aktualizuje ten wykaz.
2. Państwa członkowskie stosują kryteria przewidziane w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, przy ocenie jednostek, które mają być notyfikowane. Jednostki spełniające kryteria oceny określone w odpowiednich normach europejskich uznaje się za spełniające te kryteria.
3. Państwo członkowskie wycofuje zatwierdzenie dla jednostki, która przestała spełniać kryteria przewidziane w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Powiadamia ono o tym niezwłocznie Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

4. Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja uznają, że jednostka notyfikowana przez inne państwo członkowskie nie spełnia kryteriów przewidzianych w aktach delegowanych, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, sprawa jest kierowana do Komitetu ds. Opłat Elektronicznych, o którym mowa w art. 31 ust. 1, który wydaje opinię w terminie trzech miesięcy. W świetle opinii tego Komitetu Komisja informuje państwo członkowskie, które notyfikowało daną jednostkę, o wszelkich zmianach, których przeprowadzenie jest konieczne, aby jednostka notyfikowana mogła zachować przyznany jej status.
5. Najpóźniej do dnia ... [6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 30 w celu określenia minimalnych kryteriów kwalifikowalności jednostek notyfikowanych.

Artykuł 20

Grupa ds. koordynacji

Zgodnie z art. 19 ust. 1 powołuje się grupę ds. koordynacji działań jednostek notyfikowanych (zwaną dalej „grupą ds. koordynacji”) jako grupę roboczą Komitetu ds. Opłat Elektronicznych, o którym mowa w art. 31 ust. 1, zgodnie z regulaminem tego Komitetu.

Artykuł 21

Rejestry

1. Do celów wdrożenia niniejszej dyrektywy każde państwo członkowskie prowadzi krajowy rejestr elektroniczny:
 - a) obszarów EETS na swoim terytorium, zawierający informacje dotyczące:
 - (i) odpowiednich podmiotów pobierających opłaty;
 - (ii) stosowanych technologii poboru opłat;
 - (iii) danych dotyczących opłat;
 - (iv) informacji o obszarze EETS; oraz
 - (v) dostawców EETS, którzy zawarli umowy w sprawie EETS z podmiotami pobierającymi opłaty działającymi na terytorium tego państwa członkowskiego;
 - b) dostawców EETS, których dane państwo zarejestrowało zgodnie z art. 4; oraz
 - c) danych jednego biura kontaktowego ds. EETS, o którym mowa w art. 18, zawierających kontaktowy adres e-mail i numer telefonu.

Jeżeli nie ustalono inaczej, państwa członkowskie co najmniej raz w roku sprawdzają, czy wymogi określone w art. 4 lit. a), d), e) i f) są nadal spełnione, i odpowiednio aktualizują rejestr. Rejestr zawiera również wnioski z audytu przewidzianego w art. 4 lit. e). Państwo członkowskie nie ponosi odpowiedzialności za działania dostawców EETS wymienionych w prowadzonym przez nie rejestrze.

2. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby wszystkie dane przechowywane w krajowym rejestrze elektronicznym były aktualne i prawidłowe.
3. Rejestry są publicznie dostępne drogą elektroniczną.
4. Rejestry udostępnia się z dniem ... [30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
5. Na koniec każdego roku kalendarzowego organy państw członkowskich odpowiedzialne za rejestry przekazują Komisji drogą elektroniczną rejestry obszarów EETS i dostawców EETS. Komisja udostępnia te informacje innym państwom członkowskim. O wszelkich niespójnościach dotyczących sytuacji w jednym z państw członkowskich należy poinformować państwo członkowskie rejestracji oraz Komisję.

Rozdział VII

Systemy pilotażowe

Artykuł 22

Pilotażowe systemy poboru opłat

1. W celu umożliwienia rozwoju technicznego EETS państwa członkowskie mogą na ograniczonej części swojego obszaru poboru opłat czasowo zezwolić na wprowadzenie, równoległe do systemu zgodnego z EETS, pilotażowych systemów poboru opłat obejmujących nowe technologie lub koncepcje, które nie są zgodne z co najmniej jednym przepisem niniejszej dyrektywy.
2. Dostawcy EETS nie są zobowiązani do uczestnictwa w pilotażowych systemach poboru opłat.
3. Zainteresowane państwo członkowskie zwraca się o pozwolenie do Komisji przed uruchomieniem pilotażowego systemu poboru opłat. Komisja wydaje pozwolenie lub odmawia jego wydania, w formie decyzji, w ciągu 6 miesięcy od otrzymania wniosku. Komisja może odmówić wydania pozwolenia, jeżeli pilotażowy system poboru opłat mógłby zaszkodzić właściwemu funkcjonowaniu używanego systemu elektronicznego poboru opłat drogowych lub EETS. Początkowy okres ważności takiego pozwolenia nie może przekraczać trzech lat.

Rozdział VIII

Wymiana informacji na temat przypadków nieuiszczenia opłat drogowych

Artykuł 23

Procedura wymiany informacji między państwami członkowskimi

1. Aby umożliwić ustalenie pojazdu i właściciela lub posiadacza pojazdu, w przypadku którego stwierdzono nieuiszczenie opłaty drogowej, każde państwo członkowskie udziela jedynie krajowym punktom kontaktowym innych państw członkowskich dostępu do następujących danych rejestracyjnych pojazdów wraz z uprawnieniami do przeprowadzania automatycznych wyszukiwań w odniesieniu do tych danych:
 - a) danych dotyczących pojazdów; oraz
 - b) danych dotyczących właścicieli lub posiadaczy pojazdu.

Elementy danych, o których mowa w lit. a) i b), konieczne do przeprowadzenia automatycznego wyszukiwania, muszą być zgodne z załącznikiem I.

2. Do celów wymiany danych, o której mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza krajowy punkt kontaktowy. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, by wymiana informacji między państwami członkowskimi miała miejsce wyłącznie między krajowymi punktami kontaktowymi. Uprawnienia krajowych punktów kontaktowych reguluje mające zastosowanie prawo danego państwa członkowskiego. W tym procesie wymiany danych szczególną uwagę zwraca się na właściwą ochronę danych osobowych.
3. Przeprowadzając automatyczne wyszukiwanie w formie zapytania wychodzącego, krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, stosuje pełny numer rejestracyjny.

Te automatyczne wyszukiwania przeprowadza się zgodnie z procedurami, o których mowa w rozdziale 3 pkt 2 i 3 załącznika do decyzji Rady 2008/616/WSiSW¹, oraz z wymogami określonymi w załączniku I do niniejszej dyrektywy.

Państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, wykorzystuje uzyskane dane do ustalenia osoby odpowiedzialnej za nieuiszczenie tej opłaty.

¹ Decyzja Rady 2008/616/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia decyzji 2008/615/WSiSW w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 12).

4. Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, by wymiana informacji była prowadzona przy użyciu oprogramowania europejskiego systemu informacji o pojazdach i prawach jazdy (EUCARIS) i zmienionych wersji tego oprogramowania, zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy oraz z rozdziałem 3 pkt 2 i 3 załącznika do decyzji 2008/616/WSiSW.
5. Każde państwo członkowskie ponosi swoje koszty powstałe w wyniku administrowania, użytkowania i utrzymania oprogramowania, o którym mowa w ust. 4.

Artykuł 24

Zawiadomienie w sprawie nieuiszczenia opłaty drogowej

1. Państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, decyduje o wszczęciu lub zaniechaniu wszczęcia postępowania następczego dotyczącego przypadku nieuiszczenia opłaty drogowej.

W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, podejmie decyzję o wszczęciu takiego postępowania, informuje ono zgodnie ze swoim prawem krajowym właściciela lub posiadacza pojazdu, lub osobę ustaloną w inny sposób, których podejrzewa się o nieuiszczenie opłaty drogowej.

W zawiadomieniu tym, stosownie do przepisów prawa krajowego, uwzględnia się informacje na temat konsekwencji prawnych czynu w państwie członkowskim, na terytorium którego miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, w świetle prawa tego państwa członkowskiego.

2. Wysyłając zawiadomienie do właściciela pojazdu, posiadacza pojazdu lub osoby ustalonej w inny sposób, których podejrzewa się o nieuiszczenie opłaty drogowej, państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej podaje, zgodnie ze swoim prawem krajowym, wszystkie istotne informacje, w szczególności charakter nieuiszczenia opłaty drogowej, miejsce, datę i czas nieuiszczenia opłaty drogowej, tytuły aktów prawa krajowego, których przepisy naruszono, prawo do wniesienia odwołania i dostępu do informacji oraz sankcję, a także, w stosownych przypadkach, dane dotyczące urządzenia, przy pomocy którego wykryto nieuiszczenie opłaty drogowej. W tym celu państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, używa na potrzeby zawiadomienia wzór określony w załączniku II.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, podejmie decyzję o wszczęciu postępowania następczego dotyczącego nieuiszczenia opłaty drogowej, wysyła ono – w celu zapewnienia poszanowania praw podstawowych – zawiadomienie w języku, w jakim sporządzono dokument rejestracyjny pojazdu, jeśli jest on znany, lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego rejestracji.

Artykuł 25

Dalsze działania podmiotów dokonujących poboru opłat

1. Państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, może przekazać podmiotowi dokonującemu poboru tej opłaty drogowej dane uzyskane w toku procedury, o której mowa w art. 23 ust. 1, wyłącznie jeżeli spełnione są następujące warunki:
 - a) przesłane dane ograniczają się do tego, co jest niezbędne temu podmiotowi do uzyskania należnej opłaty drogowej;
 - b) procedura uzyskania należnej opłaty drogowej jest zgodna z procedurą, o której mowa w art. 24;
 - c) dany podmiot jest odpowiedzialny za przeprowadzenie tej procedury; oraz
 - d) zastosowanie się do wezwania do zapłaty wydanego przez podmiot otrzymujący dane uznaje się za uregulowanie nieuiszczonej opłaty drogowej.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby dane przekazane właściwemu podmiotowi były wykorzystywane wyłącznie w celu uzyskania należnej opłaty drogowej i były usuwane niezwłocznie po uiszczeniu opłaty lub, jeśli opłata nadal nie została uiszczona, w rozsądnym okresie od przekazania danych, który określi państwo członkowskie.

Artykuł 26

Sprawozdania składane Komisji przez państwa członkowskie

Każde państwo członkowskie składa Komisji kompleksowe sprawozdanie do dnia ... [4 lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy], a następnie co trzy lata.

W kompleksowym sprawozdaniu wskazuje się liczbę automatycznych wyszukiwań przeprowadzonych przez państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, poprzez krajowy punkt kontaktowy państwa członkowskiego rejestracji w związku z przypadkami nieuiszczenia opłaty drogowej, które miały miejsce na jego terytorium, wraz ze wskazaniem liczby zapytań, które nie dały rezultatu.

Kompleksowe sprawozdanie zawiera także opis sytuacji na poziomie krajowym odnośnie do działań podjętych w związku z przypadkami nieuiszczenia opłaty drogowej, w oparciu o odsetek takich przypadków nieuiszczenia opłaty drogowej, w związku z którymi wysłano zawiadomienia.

Artykuł 27

Ochrona danych

1. Do danych osobowych przetwarzanych na podstawie niniejszej dyrektywy ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2016/679 oraz krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne stanowiące transpozycję dyrektyw 2002/58/WE i (UE) 2016/680.

2. Państwa członkowskie przyjmują, zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych, środki konieczne do zapewnienia, aby:

- a) przetwarzanie danych osobowych do celów art. 23, 24 i 25 ograniczało się do typów danych wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy;
- b) dane osobowe były prawidłowe i aktualne, a wnioski o sprostowanie lub usunięcie były rozpatrywane bez zbędnej zwłoki; oraz
- c) został określony okres przechowywania danych osobowych.

Państwa członkowskie przyjmują środki konieczne do zapewnienia, aby dane osobowe przetwarzane na podstawie niniejszej dyrektywy wykorzystywano wyłącznie na potrzeby:

- a) ustalenia osób podejrzanych o popełnienie wykroczenia polegającego na naruszeniu obowiązku uiszczenia opłaty drogowej w rozumieniu art. 5 ust. 8;
- b) zapewnienia, aby podmiot pobierający opłaty wywiązał się z obowiązków wobec organów podatkowych w rozumieniu art. 5 ust. 9; oraz

- c) ustalenia pojazdu i właściciela lub posiadacza pojazdu, w przypadku którego stwierdzono nieuiszczenie opłaty drogowej w rozumieniu art. 23 i 24.

Państwa członkowskie przyjmują też środki konieczne do zapewnienia, aby osobom, których dane dotyczą, przysługiwały takie same prawa do informacji, dostępu do danych, ich sprostowania, usunięcia i ograniczenia ich przetwarzania, wniesienia skargi do organu nadzorczego ds. ochrony danych, do odszkodowania i skutecznego środka ochrony prawnej, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) 2016/679 lub, w stosownych przypadkach, w dyrektywie (UE) 2016/680.

3. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na możliwość ograniczenia przez państwa członkowskie zakresu obowiązków i praw przewidzianych w niektórych przepisach rozporządzenia (UE) 2016/679 zgodnie z art. 23 tego rozporządzenia do celów wymienionych w akapicie pierwszym tego artykułu.
4. Każda zainteresowana osoba ma prawo do uzyskania bez zbędnej zwłoki informacji na temat tego, jakie dane utrwalone w państwie członkowskim rejestracji przesłano do państwa członkowskiego, w którym miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej, w tym informacji dotyczących daty zapytania oraz właściwego organu państwa członkowskiego, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej.

Rozdział IX

Przepisy końcowe

Artykuł 28

Sprawozdanie

1. Do dnia ... [4 lata od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wdrażania i skutków niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do postępów w zakresie EETS i wprowadzania EETS oraz skuteczności i wydajności mechanizmu wymiany danych w ramach badania przypadków nieuiszczenia opłat drogowych.

Sprawozdanie zawiera w szczególności analizę:

- a) wpływu art. 5 ust. 1 i 2 na wprowadzanie EETS, ze szczególnym naciskiem na dostępność usługi na małych i peryferyjnych obszarach EETS;
- b) skuteczności art. 23, 24 i 25 w ograniczaniu liczby przypadków nieuiszczenia opłaty drogowej w Unii; oraz
- c) postępów poczynionych w zakresie interoperacyjności między systemami elektronicznego poboru opłat drogowych korzystających z pozycjonowania satelitarnego i technologii mikrofalowej 5,8 GHz.

2. Sprawozdaniu towarzyszy, w stosownych przypadkach, wniosek skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dalszego przeglądu niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do następujących elementów:
- a) dodatkowych środków na rzecz zapewnienia dostępności EETS na wszystkich obszarach EETS, w tym na obszarach małych i peryferyjnych;
 - b) środków służących dalszemu ułatwianiu transgranicznego egzekwowania obowiązku uiszczenia opłat drogowych w Unii, w tym uzgodnień w sprawie wzajemnej pomocy; oraz
 - c) rozszerzenia przepisów ułatwiających transgraniczne egzekwowanie płatności na strefy niskiej emisji, strefy ograniczonego dostępu lub inne systemy regulacji dostępu pojazdów do obszarów miejskich.

Artykuł 29

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 30, aktów delegowanych aktualizujących załącznik I w celu uwzględnienia wszelkich istotnych zmian wprowadzonych w decyzjach Rady 2008/615/WSiSW¹ i 2008/616/WSiSW lub gdy wymagają tego inne odpowiednie akty prawne Unii.

¹ Decyzja Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej (Dz.U. L 210 z 6.8.2008, s. 1).

Artykuł 30

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 3, art. 15 ust. 4 i 5, art. 19 ust. 5 i art. 29, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia ... [data wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 3, art. 15 ust. 4 i 5, art. 19 ust. 5 i art. 29, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 5, art. 10 ust. 3, art. 15 ust. 4 i 5, art. 19 ust. 5 i art. 29, wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 31
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Opłat Elektronicznych.

Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku, gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 32
Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia ... [30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1–27 i załączników I i II. Niezwłocznie przekazują one Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia ... [30 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektywy uchylonej niniejszą dyrektywą traktuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Sposób dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określany jest przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 33

Uchylenie

Dyrektywa 2004/52/WE traci moc ze skutkiem od dnia ... [dzień po dacie określonej w art. 32 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy], bez uszczerbku dla obowiązku państw członkowskich dotyczącego terminu transpozycji do prawa krajowego dyrektywy, określonego w załączniku III część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy traktuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku IV.

Artykuł 34
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 35
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Elementy danych konieczne do przeprowadzenia automatycznego wyszukiwania,
o którym mowa w art. 23 ust. 1

Pozycja	O/N ¹	Uwagi
Dane dotyczące pojazdu	O	
Państwo członkowskie rejestracji	O	
Numer rejestracyjny	O	(A ²)
Dane dotyczące nieuiszczenia opłaty drogowej	O	
Państwo członkowskie, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej	O	
Data zdarzenia	O	
Czas zdarzenia	O	

¹ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.

² Zharmonizowany kod unijny, zob. dyrektywa Rady 1999/37/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie dokumentów rejestracyjnych pojazdów (Dz.U. L 138 z 1.6.1999, s. 57).

Elementy danych przekazywane w następstwie automatycznego wyszukiwania
przeprowadzonego zgodnie z art. 23 ust. 1

Część I. Dane dotyczące pojazdów

Pozycja	O/N ¹	Uwagi
Numer rejestracyjny	O	
Numer podwozia/VIN	O	
Państwo członkowskie rejestracji	O	
Marka	O	(D.1 ²) np. Ford, Opel, Renault
Model handlowy pojazdu	O	(D.3) np. Focus, Astra, Megane
Kod kategorii UE	O	(J) np. motorowery, motocykle, samochody
Klasa emisji EURO	O	np. Euro 4, EURO 6

¹ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.

² Zharmonizowany kod unijny, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

Część II. Dane dotyczące właścicieli lub posiadaczy pojazdów

Pozycja	O/F ¹	Uwagi
Dane dotyczące posiadaczy pojazdu		(C.1 ²) Dane związane z posiadaczem dowodu rejestracyjnego
Nazwisko (nazwa przedsiębiorstwa) posiadacza dowodu rejestracyjnego	O	(C.1.1) Osobne pola na nazwisko, infiksy, tytuły itp., a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Imię	O	(C.1.2) Osobne pola na imię (imiona) i inicjały, a także nazwisko podane w formacie do wydruku
Adres	O	(C.1.3) Osobne pola na ulicę, numer domu i numer dodatkowy, kod pocztowy, miejsce pobytu, kraj pobytu itd., a także adres podany w formacie do wydruku
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo

¹ O = obowiązkowo, jeśli znajduje się w krajowym rejestrze, N = nieobowiązkowo.

² Zharmonizowany kod unijny, zob. dyrektywa 1999/37/WE.

Pozycja	O/F ¹	Uwagi
Dane dotyczące właścicieli pojazdu		(C.2) Dane odnoszą się do właściciela pojazdu
Nazwisko (firma) właścicieli	O	(C.2.1)
Imię	O	(C.2.2)
Adres	O	(C.2.3)
Płeć	N	Mężczyzna, kobieta
Data urodzenia	O	
Status prawny	O	Osoba fizyczna, stowarzyszenie, spółka, firma itd.
Miejsce urodzenia	N	
Numer identyfikacyjny	N	Identyfikator jednoznacznie określający osobę lub przedsiębiorstwo
		W przypadku pojazdów zezłomowanych, skradzionych pojazdów lub tablic rejestracyjnych albo nieważnej rejestracji pojazdu nie podaje się informacji o właścicielu/posiadaczu. Zamiast tego przekazuje się komunikat „Informacja nieujawniona”.

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR ZAWIADOMIENIA,
o którym mowa w art. 24

[Strona tytułowa]

.....
.....

[Nazwa, adres i numer telefonu nadawcy]

.....
.....

[[Imię i nazwisko/nazwa i adres adresata]

ZAWIADOMIENIE

dotyczące nieuiszczenia opłaty drogowej w

[nazwa państwa członkowskiego, na którego terytorium
miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej]

W dniu miało miejsce nieuiszczenie opłaty drogowej z udziałem pojazdu
[data]

o numerze rejestracyjnym marka model

które zostało wykryte przez

[nazwa właściwego organu]

[Wariant 1] ⁽¹⁾

Jest Pan/Pani zarejestrowany(-a) jako posiadacz dowodu rejestracyjnego wyżej wymienionego pojazdu.

[Wariant 2] ⁽¹⁾

Posiadacz dowodu rejestracyjnego powyższego pojazdu wskazał, że to Pan/Pani kierował(a) tym pojazdem w momencie nieuiszczenia opłaty drogowej.

Szczegółowe informacje dotyczące nieuiszczenia opłaty drogowej przedstawiono poniżej na stronie 3.

Kara pieniężna za nieuiszczenie opłaty drogowej wynosi EUR/waluta krajowa. ⁽¹⁾

Kwota opłaty drogowej do uiszczenia wynosi EUR/waluta krajowa. ⁽¹⁾

Termin płatności:

Jeżeli nie uiszczy Pan/Pani kary pieniężnej / opłaty drogowej, należy wypełnić załączony formularz odpowiedzi (strona 4) i wysłać go na wskazany adres. ⁽¹⁾.

Niniejsze zawiadomienie podlega procedurom zgodnym z prawem krajowym.....

[nazwa państwa członkowskiego, na którego terytorium miało miejsce nieuiszczenie opłaty
drogowej].

Szczegółowe informacje dotyczące nieuiszczenia opłaty drogowej

- (a) Dane dotyczące pojazdu, podczas kierowania którym nie uiszczono opłaty drogowej:

Numer rejestracyjny:.....

Państwo członkowskie rejestracji:

Marka i model.....

- (b) Informacje dotyczące nieuiszczenia opłaty drogowej:

Miejsce, dzień i czas nieuiszczenia opłaty drogowej:

.....
.....
.....

Charakter i kwalifikacja prawna nieuiszczenia opłaty drogowej:

.....
.....
.....

Szczegółowy opis nieuiszczenia opłaty drogowej:

.....
.....

Odniesienie do odpowiednich przepisów prawnych:

.....
.....

Opis lub odniesienie do dowodów potwierdzających nieuiszczenie opłaty drogowej:

.....
.....

(c) Dane dotyczące urządzenia użytego do wykrycia nieuiszczenia opłaty drogowej ⁽²⁾:

Specyfikacja urządzenia:

.....
.....

Numer identyfikacyjny urządzenia:

.....
.....

Data ważności ostatniej legalizacji:

.....
.....

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

⁽²⁾ Nie dotyczy, jeżeli nie użyto żadnego urządzenia.

Formularz odpowiedzi

(proszę wypełnić drukowanymi literami)

A. Dane identyfikujące kierowcę:

– nazwisko i imię:

.....
.....

– miejsce i data urodzenia:

.....

– numer prawa jazdy: wydane w dniu (data),
w (miejsce)

– Adres:
.....
.....
.....

B. Lista pytań:

1. Czy pojazd marki o numerze rejestracyjnym, jest
zarejestrowany na Pana/Pani nazwisko?
tak/nie ⁽¹⁾

Jeżeli nie, posiadaczem dowodu rejestracyjnego jest:

.....
(nazwisko, imię, adres)

2. Czy przyznaje się Pan/Pani do nieuiszczenia opłaty drogowej? tak/nie ⁽¹⁾

3. Jeżeli nie przyznaje się Pan/Pani do powyższego, proszę wyjaśnić dlaczego:

.....
.....

Proszę przesłać wypełniony formularz w ciągu 60 dni od daty otrzymania niniejszego zawiadomienia do następującego organu lub podmiotu:

.....

na poniższy adres:

INFORMACJE

(Jeżeli zawiadomienie wysyła podmiot odpowiedzialny za pobór opłaty drogowej zgodnie z art. 25):

Jeżeli należna opłata drogowa nie zostanie uiszczona w terminie określonym w zawiadomieniu, sprawa zostanie przekazana do rozpatrzenia przez właściwy organ

.....

[nazwa państwa członkowskiego, na którego terytorium miało miejsce niewuiszczenie opłaty drogowej].

Jeżeli sprawa zostanie umorzona, zostanie Pan/Pani o tym poinformowany(-a) w ciągu 60 dni od dnia wpłynięcia formularza odpowiedzi lub dowodu płatności. ⁽¹⁾

/

(Jeżeli zawiadomienie wysyła właściwy organ państwa członkowskiego):

Przedmiotowa sprawa zostanie rozpatrzona przez właściwy organ

[nazwa państwa członkowskiego, na którego terytorium miało miejsce niewuiszczenie opłaty drogowej].

Jeżeli sprawa zostanie umorzona, zostanie Pan/Pani o tym poinformowany(-a) w ciągu 60 dni od dnia wpłynięcia formularza odpowiedzi lub dowodu płatności. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Niepotrzebne skreślić.

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting practice. There are no margins, text, or other markings on the page.

Niniejsze zawiadomienie jako takie nie wywiera skutków prawnych.

Klauzula dotycząca ochrony danych osobowych

[Jeżeli zastosowanie ma rozporządzenie (UE) 2016/679:

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 ma Pan/Pani prawo zażądania dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania lub usunięcia, ograniczenia ich przetwarzania lub wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także prawo do przenoszenia danych. Ma Pan/Pani również prawo wniesienia skargi do [nazwa i adres właściwego organu nadzorczego].

[Jeżeli zastosowanie ma dyrektywa (UE) 2016/680:

Zgodnie z [określenie prawa krajowego wykonującego dyrektywę (UE) 2016/680] ma Pan/Pani prawo zażądania od administratora dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania, usunięcia oraz ograniczenia ich przetwarzania. Ma Pan/Pani również prawo do wniesienia skargi do [nazwa i adres właściwego organu nadzorczego].

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylona dyrektywa wraz z jej zmianami
(o której mowa w art. 33)

Dyrektywa 2004/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 124
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 219/2009	Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 109

Część B

Termin transpozycji do prawa krajowego
(o którym mowa w art. 33)

Dyrektywa	Data transpozycji
Dyrektywa 2004/52/WE	20 listopada 2005 r.

ZAŁĄCZNIK IV

Tabela korelacji

Dyrektywa 2004/52/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
—	art. 1 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 1 ust. 1 akapit drugi
art. 1 ust. 2 zwrot wprowadzający	art. 1 ust. 2 zwrot wprowadzający
art. 1 ust. 2 lit. a)	art. 1 ust. 2 lit. a)
art. 1 ust. 2 lit. b)	—
art. 1 ust. 2 lit. c)	art. 1 ust. 2 lit. b)
—	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 4
—	art. 1 ust. 5
—	art. 1 ust. 6
—	art. 2
art. 2 ust. 1	art. 3 ust. 1 akapit pierwszy
—	art. 3 ust. 1 akapit drugi
art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze	—
art. 4 ust. 7	art. 3 ust. 2
—	art. 3 ust. 3
art. 2 ust. 2 zdanie drugie i trzecie	art. 3 ust. 4

Dyrektywa 2004/52/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 2 ust. 2 zdanie czwarte	—
—	art. 3 ust. 5
—	art. 3 ust. 6
art. 2 ust. 3	—
art. 2 ust. 4	—
art. 2 ust. 5	—
art. 2 ust. 6	—
art. 2 ust. 7	art. 27
art. 3 ust. 1	—
art. 3 ust. 2 zdanie pierwsze	art. 1 ust.1 akapit drugi
art. 3 ust. 2 zdanie drugie	—
art. 3 ust. 2 zdanie trzecie	
art. 3 ust. 3	
art. 3 ust. 4	—
art. 4 ust. 1	
art. 4 ust. 2	—
art. 4 ust. 3	
art. 4 ust. 4	—
art. 4 ust. 5	—
art. 4 ust. 7	art. 3 ust. 2

Dyrektywa 2004/52/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 4 ust. 8	art. 5 ust. 4
—	art. 23
—	art. 24
—	art. 26
art. 2 ust. 7	art. 27
—	art. 28
—	art. 29
—	art. 30
art. 5	art. 31
art. 6	art. 32 ust. 1
—	art. 32 ust. 2
—	art. 33
art. 7	art. 34
art. 8	art. 35
załącznik	—
—	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III
—	załącznik IV